

קורבן גביש
אני לא שמן! אני מלא!

היתה לוקחת את התיק ג'יימס בונר ששווה איזה 80 אלף לירות. במישטרה צילמו אותי איזה 14 פוזות עם כל הרברים שלי. כמו שאתם מצלמים אותי כעת. אחר-כך קיבלתי הזמנה לבוא לבית-המישפט בירושלים. קמתי בשעה שש, כרי להיות בבית-המישפט בירושלים בשעה שמונה ורבע. באתי, ואז אמרו לי שהמישפט כבר היה לפני עשרה ימים. שאלתי למה לא הודיעו לי? והם ביקשו סליחה. תראי, אם היא היתה אומרת לי: "הדירה שלך באלגאן, כוא אני אסדר לך אותה", הייתי נותן לה כל מה שהיא רוצה. אני גר לבד כבר 15 שנה. בכלל לא הסתכלתי לה על הרגליים. אם אני כועס עליה? בטח, היא יכלה להרוג אותי, איך זה? היא הכניסה בקפה שלי חמישה כדורים שק היפורדום או איך שקוראים לזה. אתם כתבתם בעיתון שאני שמן, אני לא שמן, אני מלא. כשכאתי לחקירה בירושלים אז החוקרת אמרה לי: "תעמוד", הסתכלה עלי ושאלה לכמה זמן נרדמתי. סיפרתי לה והיא אמרה לי שהבחורה שמה לי

היא יכלה להרוג אותי

את שואלת אם אני אפסיק כעת להזמין בחורות הביתה? לא, אני לא אפסיק להזמין בחורות, וגם לא אפסיק לשנות קפה? אני יודע שיש לי חוש-הומור, זה הדרך שלי בחיים, את זה לא לומדים באוניברסיטה. אני רוצה להגיד לך שיש עוד הרבה נשואים שהיא עשתה להם את זה, והם מתביישים להתלונן. לי זה לא איכפת. אני מכיר את עצמי, אם היה כן-אדם בא ומבקש ממני 50 אלף לירות לעשות שבת — הייתי נותן לו. גם עליה לא הייתי מתלונן, אבל רק בגלל פנקסי הצ'קים. זה היה, בכלל, פעם ראשונה בחיים שלי שהייתי במישטרה. איך היא נראתה? היא היתה שמנונית, לא היו לה פנים יפים. היו לה צלקות כאלה על הידיים ושבעת מכוורת וגדולה על האצבע. אני לקחתי אותה כבחורה מסכנה, ולולא גנבה ממני, הייתי קונה לה כעצמי מיכנסים וחולצה.

להשכיב אותה. למרות שכולם חושבים ככה. אבל כל אחד רואה דרך העיניים שלו. ברור-יכלל אני מרחם על בחורות כמות. אני זורק שש כמות כל שבוע. לא שאני אלן דילון, אבל צריך טקט בחיים.

היא עשתה קפה, היה טעים מאוד. שתיתי ויותר אני לא זוכר כלום. אחרי שבע ורבע שעות בערך התעוררתי. נרדמתי בערך בשעה אחת וחצי כשהרורים והתעוררתי בשעה תשע ורבע בערב. דבר ראשון חיפשתי אותה, אבל פיתאום ראיתי על הריצפה תיק ג'יימס בונר חדש. שהיה לי בארון, פתוח על יד השולחן. או התחלתי לחפש וגיליתי שנעלמו לי מגהץ, פינקסיצ'קים, ווקמן, חולצה ו-3200 שקל, שהיו לי בתוך החולצה. היה כתוב בכתבה שלכם שאני חירותי אחריה, זה לא נכון. אני לא יודע לחזר אחרי בחורה. כל מה שיש לי זה הטוב-לב שלי והשפה שלי, זה הכל. אני מעלה הביתה בחורות שאין להן איפה לישון ונותן להן לעשות שבת אצלי. אני נותן להן מפתח ואף אחת לא

ולהתלוצץ, והקהל שלו, שהיה מוקסם ממנו, קנה בשימחה את המקצצים.

סיפר יוסי:

אני רוצה לספר לך בדיוק מה קרה. כי העולם הזה כתב שיש לי מכונית, ואין לי. זה יפה מאוד מצד העולם הזה שהוא קנה לי מכונית. כל הסיפור התחיל לפני ארבעה חודשים בערך. אני נסעתי אז עם חבר שלי, מבוגר, לירושלים. רצינו לשכור רוכן בירידה בירושלים, אבל זה לא יצא וחזרנו במכונית שלו.

ליד שוק מחנה-יהודה הוא ראה בלונדינית שלבשה שורטס. הוא סימן לה ביד והיא סימנה לו ביד, הוא עצר והיא התיישבה מאחור. לא הסתכלתי עליה אפילו, השפה שלה לא מצאה חן בעיני. היא ריברה כזה "סתלבת" ו"תילסלם", אני לא אוהב בחורות שמדברות ככה.

את שואלת אם היתה יפה? לא. אתם שמנמונת. לבשה מיכנסי ג'ינס שורטס וחולצה ורוקה. לא חולצה יפה, כי היא גנבה ממני את החולצה שלי.

החבר שלי שאל אותה אם בא לה לרדת לתל-אביב והיא אמרה: "סכנה". הוא נשוי, אז הוא אמר לי: "בוא נעלה אליך הביתה".

שתהיה מנקה

מגרמניה

אני תמיד מארח אנשים ומוזמין בכחורות לגור אצלי ונותן להן מפתח של הדירה. אבל אני לא מעלה לדירה שלי זבל והיא היתה זבל. כי מאחר כמוני לא גונבים!

נכנסנו, החבר שלי שתה בירה, אבל אחרי עשר דקות הוא ראה שהיא מתעניינת רק בי ומדברת איתי, אז הוא הלך. האמת שאני חשבת שהיא תנקה לי את הבית. זה היה הכיוון שחשבת עלי. כשריכננו, והיא סיפרה שיש לה דוכן-פרטרוזיליה במחנה-יהודה.

היא סיפרה שהיא לבד בארץ ובאה לפני שבע שנים מגרמניה. היה לה מיכנסי זר והיא גם ריברה עם החבר שלי כמה מילים בגרמנית. היא הציגה את עצמה בשם גרמני כזה, אני לא זוכר, או עשיתי כזה חשבון שהמנקה שלי תהיה פעם מגרמניה.

אחרי שהוא הלך היא אמרה: "גשתה קפה יחד". לא רציתי לא סכס ולא

"לא רציתי

להשכיב אותה,

רציתי שתנקה

לי את הדירה!"

אני קורבן של הבלונדינית המסממת (העולם הזה 15.2.84). כתבתם עליי. לא איכפת לי מאף אחד. אבל כתבתם כמה דברים לא נכונים. שאתם אני רוצה לתקן, אמר האיש בטלפון והציג את עצמו כיוסף גביש. "את בטח מכירה אותי בפנים, אני האיש שמוכר בקיץ בירידה-מיורח מכשירי כתום כזה, המרסק ירקות", הוסיף.

לא, אני לא יכול לבוא למערכת שלכם, בי אני עובר כעת בשוק הכרמל. מוכר מכשירי-קיצוץ. אני עובד משבע בבוקר עד שבע בערב, ובשוק אין הפסקות-צהריים. אבל אם תבואי לכאן אכבר אותך בכוס-קפה, איך זה?" שאל בקול מתרונן.

לא הסתכלתי

עליה

למחרת בבוקר היה השוק הומה אדם. ליד רוכנו של יוסי הצטופפו עשרות אנשים. הצופים בהנאה בהצגה שנתן לקהל. על הרוכן שלפניו נעזמה ערימה של ירקות טריים מקוצצים לסלט. בידיו החזיק מכשיר קיצוץ ירני וקיצץ בצל. "את רואה, גברת? כבר יש סלט!" אמר לאשה שהתעניינה במכשיר. "מה יש, גברת? את טרומפלדור?" שאל אשה אחרת. שהתעקשה להפעיל את מכשיר-הקיצוץ ביד אחת.

יוסי, גבר נאה בן 34, בלט בשוק בחליפה המהודרת שלבש ובכושר-הדיבור שלו. הוא לא הפסיק לדבר

ישמה של הבלונדינית, שהיא עכשיו אסירה. שרה כלפון.

אסירה בלפון
התעוררתי אחרי שבע שעות!

ההקורבן של הבלונדינית

בקפה חמישה כדורים של היפורדום הזה. יכולתי למות מזה! לי דבר כזה לא היה צריך לקרות. אני טוב-לב, ועוד לאנשים. אני כמו האיש הזה בסיפור הסיני. שכאשר היה לו שני גרוש או בגרוש אחד הוא קנה אורז ובשני קנה פרח. כששאלו אותו מדוע, הוא אמר שקנה את האורז כדי לחיות ואת הפרח כדי שיהיה לו כשביל מה לחיות. וזאת כל האמת!

כשמעתי שהיא נעצרה, נסעתי עם העיתון ביד למישטרת הבתיים. הם התקשרו לירושלים והעבירו את התלונה שלי לשם. אחרי שבועיים צילצלו אליי ממישטרת ירושלים ואמרו לי לבוא. הם החזירו לי את הווקמן, את פינקסיצ'קים ושעון. לא כסף ולא מגהץ. מעניין למה היא מכרה את המגהץ שלי. היא גם לקחה לי את החולצה הכי יקרה שלי, חולצה של פייר קרדן. אבל היא לא מבינה בדברים כאלה. כי אם היתה מבינה

עשתה לי אף פעם מה שזאת עשתה. לכן אני אומר שהיא זבל. הלכתי והתלוננתי מייד במישטרת בתיים, אבל הם רשמו ולא התייחסו לסיפור. אני התלוננתי רק בגלל פינקסיצ'קים, כי פחרתי שהיא תשתמש בהם. באותו זמן עברתי בכליבו שלום, וסיפרתי את הסיפור לקציני-הביטחון. אני לא יכול להחזיק דברים בנטן. אחרי יומיים היא נתפסה בירושלים והסיפור היה בעיתון.